

(<https://radiostudent.si/sites/default/files/slika/2023-10-13-festival-indigo-153803.png>)

FESTIVAL INDIGO (/GLASBA/RS-RECENZIJA/FESTIVAL-INDIGO)

[JULIAN LAVRIČ \(/LIJUDE/JULIAN-LAVRIC\)](#); [URBAN MIHEVC \(/LIJUDE/URBAN-MIHEVC\)](#) / 13. 10. 2023 - 14. 00

/ RS RECENZIJA (<https://radiostudent.si/glasba/r%05%A1-recenzija>)

00:00:00

00:10:52

2023-10-13-rs-recenzija-festival-indigo.mp3

(<https://radiostudent.si/sites/default/files/posnetki/rs-recenzija/2023-10-13-rs-recenzija-festival-indigo.mp3>)

Cukrarna, Ljubljana, 4.–7. 10. 2023

Prejšnji teden smo bili v prostorih **Cukrarne** deležni privlačnega glasbenega programa, ki se je odvijal v sklopu festivala **Indigo**. V istih prostorih se je ta festival odvijal že lani, takrat sicer z brezplačnim vstopom in tehničnimi pomanjkljivostmi v izvedbi ozvočenja. S podobnimi pričakovanji o tokratni ediciji smo se v sredo podali v glavno dvorano malo pred deveto zvečer, kjer se nam je najprej obetal performans glasbene umetnice **Marie W Horn**. Švedska ustvarjalka je prepoznavna po zmožnosti upodobitve skandinavske pustnje v njenih ambientalnih kompozicijah. Letos septembra je v sodelovanju z **Matsom Erlandssonom** izdala ploščo **Celestial Shores**, toda vedeli smo, da se performans ne bo dotikal tega albuma. Pred odrom so bili postavljeni stoli, ki so udeležence prisilili v statično sedeč položaj. Ta naj bi sovpadal s kuratorskim namenom poslušalske izkušnje, vendar je vselej hecno videti, da je bil to eden redkih nastopov na festivalu, za katerega so bila kljub žanrski sorodnosti izvajalk pripravljena sedišča.

GLASBA / DJ GRAFITI

HRUP IDENTITET: KVIROVSKA IN ŽENSKA HRUPNA

Raziskujemo kvir sceno nojz elektronike

Julian Lavrič / 2. 7. 2022

Ko smo tako sedeli na stoli in so nas s stropa osvetljevale luči Cukrarne, je krepko čez deveto na oder stopila Maria W Horn. Nastop je pričela s kozarcem vode, iz katerega je s potegom prsta izvabila zven. Po prvih nekaj minutah je postalo jasno, da se je letos ozvočenje bistveno izboljšalo. Ojačanemu zvonjenju kozarca so se pridružili toni modularke in glasbenica nas je popeljala nekam daleč proč. Performans je bil dodaten in očarljiv. Po koncu prve skladbe je odzvenel odobravojoč aplavz, Maria pa je pokimala štirim v črno odetim postavam, ki so se pred tem držale ob strani odra. Namen tega je postal očiten kmalu, in sicer ob dejstvu, da bomo ob Švedinji slišali še kvartet, ki so ga sestavljale **Rebeka Pregelj**, **Maryna Dolibets**, **Eva Kokot** in **Ana Benedik**. Skupaj so nam predstavile čutno delo **Dies Irae**, njihovo polifonično petje, ki ga je spremljala Maria, pa je napolnilo dvorano.

Presunljivost nastopa je povzročila, da se je občutek za čas s performansom stopil. Po končanem nastopu je občinstvo počasi odkapljal do bara in skozenj na teraso. Med prišleki ni bilo čutiti pretiranega navdušenja, kakršno se ima zgoditi pri festivalih z drugačno promocijo, kar je celotno izkustveno doživetje morda naredilo rahlo mlačno. Kljub temu je na terasi odzvanjal prijeten klepet, v kleti Cukrarne pa se je na naslednji nastop že pripravil kolektiv **Clockwork Voltage**.

Domača platforma, v kateri ustvarjalce veže močna strast za štimanje knofov in žičk modulark, je za ta večer pripravila predstavitev ustvarjalcev in ustvarjalcev z njihove prve kompilacije **Happy Little Voltages**, ki je izšla konec lanskega leta. Dober delež glasbenikov že dlje časa spremljamo tudi na frekvenci Radia Študent. V kleti ni bilo nobenih stolov, zgolj mušter žic in mašinerije, pred katero je stala inštalacija z rastlinami. Občinstvo se je prosto razporedilo po celotnem prostoru. Predstavil se je **Andrej Kobal**, ki je s svojim performansom v prostor pripeljal vajb. Nojzersko raziskovanje po onostranstvu smo slišali z

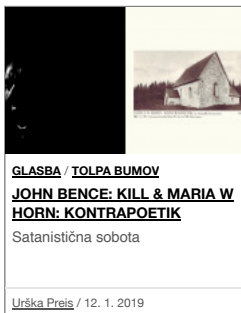

beepblip, nato pa je kmalu postalo jasno, čemu je služila tista čudna inštalacija, ko je na sredo stopil **Miha Godec**. **Shekuza**, **Monoscarves** in **08080** so intenziteto le še stopnjevali. Poslušalci so se muzali ob mizi z opremo, nekateri pa so se raje držali ob stenah, na katerih so se izmenjevale vizualne podobe.

Noč se je že krepko razvila, ko sta beate kuhala **DUF** in **Zergon**. Velik delež prišlekov se je na tem mestu že posedel in užival ob performansih. Nadaljevali so z **Dronišnico**, nato pa zaključili z improvizacijo **Roba Canninga**. Nепrekinjeno reševanje je tistim, ki so se cel nastop platforme Clockwork Voltage zadrževali v dvorani, konkretno razbilo občutek za čas, kar je bilo za dobro poslušalsko izkušnjo srednega večera in začetek festivalskega programa več kot dobrodošlo.

Nihče iz ekipe Radia Študent ni uspel obiskati Cukrarne na četrtek večer, zato se bomo v nadaljevanju posvetili petkovemu in zadnjemu dnevu festivalskega dogajanja letošnje edicije Indiga. Kot smo pričakovali, je petkov večer bolj napolnil Cukrarno in njen bar, toda tega ne moremo pretirano pripisati bližajočemu se vikendu, temveč bolj programu, naboru izvajalcev v okviru petnajste obletnice ene najodmevnejših založb sodobne elektronske glasbe. Govorimo seveda o berlinski založbi **PAN**, katere vodja **Bill Kouligas**, ki smo ga lahko ujeli na lanskem festivalu, je v četrtek s pogovorom z oblikovalskim studiem **Soft Baroque** otvoril showcase svoje založbe.

Glasbeno dogajanje je v petek začela **Puce Mary**. Z njo je nekoliko številčnejša publika zaplavala po zvočnem prostoru njenega modularnega kozmosa, po katerem nas je spretno vodila. Nizala je trenutke napetosti in sprostitve, introspekcije ter neposrednega tresenja, zbujanja iz globokih mentalnih stanj nazaj v fizično prisotnost v prostoru. Nastop je gradila iz stanj, pri katerih je publiko nekaj časa držala v primežu, in prehodov med njimi, s katerimi je nadvse učinkovito in gladko prenesla publiko iz enega stanja v drugega. Eno od teh stanj je delovalo precej pompozno filmsko in je izpadlo, kot da sega previsoko, pri čemer glasbenici nismo mogli slediti. Iz tega je vse skupaj speljala v tisto pravo sladkokislo stanje čustvenih vrtincev. Nastop je prijetno razprl kontrast med intimnim plavanjem po čustvih, notranjih stanjih in hrupno distorzirano trdoto zvoka, ki okarakterizira številne izdaje zadnjih petnajstih let založbe PAN.

Za Puce Mary je sledil težko pričakovani finsko-berlinski elektronski duo, zadnjih nekaj let eden najpomembnejših live actov in največje ime založbe PAN ter letošnje edicije festivala Indigo – dvojec **Amnesia Scanner**. Duo je pred poletjem izdal novi album v sodelovanju s **Freeka Tetom**, ki sta ga skoraj v celoti odigrala za zbrano občinstvo, tedaj že bolj *opolnomočeno* v številkah. Njun nastop je deloval kot avdiovizualno bombardiranje s podobami, čisto svetlobo in zvokom. Prostor se je hitro napolnil z dimom in vizualijami, ki so se prikazovale izredno preiščeno le ob izbranih izbruhih ali pa so utripale, tako da niti zbrane oči niso zmogle razpoznati prikazov. Kot dodatek k temu se je na mizi na odru spredaj nahajala scenska luč, ki je s snopom svetila ravno nad občinstvo, za nami pa je bila druga luč, ki je svetila v nas. Skratka, vizualni del je deloval zelo preračunano in s tem tudi dobival zelen ekstremni efekt, ki ni bil odbijajoč. Ob sami glasbi Amnesia Scanner se je bilo težko zadržati na mestu. Finca sta z edinstvenim glasbenim izrazom metamoderne estetike, skurjenosti modernega človeka, ki jo spretno pakirata v pop zloženko, priredila izjemno izkušnjo plesa napram bližajoči se katastrofi.

Po nastopu se je razgrela publika še zadnjič nekako spravila skozi bar in na teraso, vsaj malo premaknjena od dobre ure muzike dvojca Amnesia Scanner. Na koncu je sledila še zadnja glasbena točka festivala in showcasa PAN, didžej set ene najvplivnejših didžejk, **Asmare**, znane tudi kot del dua **Nguzunguzu**. V svoj nastop je vložila precej energije, na katero se je odzvala tudi publika, vendar je v kontrastu z intenzivnostjo prejšnjih dveh nastopov delovala precej milo. Njen set plesne elektronike je popeljal telesa po tleh dvorane Cukrarne.

GLASBA / TOLPA BUMOV

AMNESIA SCANNER: ANOTHER LIFE

Še en izzivalen projekt in album poln spogledovanja z mejnimi formati ...

Žilja Pucelj / 28. 9. 2018

Tako se je tudi zaključil Indigo. Festival je v glasbenem delu napram prejšnjim edicijam predstavil izvajalce ranga, ki ga redko najdemo pri nas. Čeprav malo manj, kot bi si želeli, postavlja ob bok temu tudi slovenske izvajalce. Tako se festival ponuja kot razvita in moderna možnost elektronskega glasbenega udejstvovanja pri nas. Seveda ob tem ne pozabljamo na druge domače festivale, kot je denimo **Sonica**, ki so to že izpeljali in s tem tlakovali pot festivalom, kot je Indigo. Toda slednji je najnovejši in je tudi največji dodatek k gojenju publike in scene za tovrstno glasbo pri nas.

<https://indigo.ooo.si/> (<https://indigo.ooo.si/>)

AVTORJI:

[MARIA W HORN](#) ([/USTVARJALCI/MARIA-W-HORN](#)) [BEN FROST](#) ([/USTVARJALCI/BEN-FROST](#))

[PUCE MARY](#) ([/USTVARJALCI/PUCE-MARY](#)) [AMNESIA SCANNER](#) ([/USTVARJALCI/AMNESIA-SCANNER](#))

[ASMARA](#) ([/USTVARJALCI/ASMARA](#)) [RECYCLEMAN](#) ([/USTVARJALCI/RECYCLEMAN](#))

[FOX & HIS FRIENDS](#) ([/USTVARJALCI/FOX-HIS-FRIENDS](#))

INSTITUCIJE:

[FESTIVAL INDIGO](#) ([/INSTITUCIJE/FESTIVAL-INDIGO](#)) [CLOCKWORK VOLTAGE](#) ([/INSTITUCIJE/CLOCKWORK-VOLTAGE](#))

[CUKRARNA](#) ([/INSTITUCIJE/CUKRARNA](#)) [INDIGO](#) ([/INSTITUCIJE/INDIGO](#))

KRAJ DOGAJANJA:

[CUKRARNA](#) ([/LOKACIJE/CUKRARNA](#))

([http://www.facebook.com/sharer.php?u=https://radiostudent.si/glasba/rs-recenzija/festival-indigo&t=Festival Indigo](http://www.facebook.com/sharer.php?u=https://radiostudent.si/glasba/rs-recenzija/festival-indigo&t=Festival%20Indigo)).

([https://twitter.com/share?url=https://radiostudent.si/glasba/rs-recenzija/festival-indigo&via=radiostudent&text=Festival Indigo](https://twitter.com/share?url=https://radiostudent.si/glasba/rs-recenzija/festival-indigo&via=radiostudent&text=Festival%20Indigo)).

(<https://radiostudent.si/glasba/r%C5%A1-recenzija/podcast>)

Prazen radio ne stoji pokonci! Podpri RŠ in omogoči produkcijo alternativnih, kritičnih in neodvisnih vsebin.

DONIRAJ
(HTTPS://SIRI.R
ADIOSTUDENTS

!)

[PRIKAŽI KOMENTARJE](#)

(#)